

APROXIMACIÓ A LA POBLACIÓ D'ALTAFULLA 1960-1986

L'estudi de la població contemporània no ha tingut massa seguidors pel que fa a Altafulla. Apart d'un article als Estudis Altafullencs núm. 10, i de la informació que, any rera any, ens facilita Antoni Ramírez i Ballesté a les Nades del Centre d'Estudis d'Altafulla, ben poca cosa hi ha. Ja a la Guia d'Altafulla se'n fa esment, d'aquest buit, i dóna unes dades, sense aprofundir-hi més. Amb aquest treball, pretenem començar a omplir aquest buit. No es tracta, ni de bon tros, d'un estudi exhaustiu de tots els aspectes de la població, que dóna per molt, sinó d'un recull de dades, dels darrers trenta anys —potser els de més canvi a Altafulla en molt de temps— amb unes quantes consideracions.

L'origen de les dades és, directament o indirecta, els censos i padrons municipals que es fan cada cinc anys. Directament, perquè algunes dades són producte del buidat dels fulls padronals, i, indirectament, perquè algunes —la majoria— vénen dels reculls realitzats i editats per diferents organismes estadístics públics. Lamentablement, l'estadística és encara una assignatura pendent de l'administració pública d'aquest país, la regularització de la qual esperem que vindrà facilitada per les noves tecnologies i per una, cada cop major, sensibilitat de les institucions. Per ara, però, aquesta descurança fa que les dades del 1981 siguin molt fragmentàries respecte altres anys, i que les de 1986 no estiguin agregades a nivell municipal en alguns camps, la qual cosa explica alguns buits que es veuran més endavant. Per contra, puc dir que no he utilitzat totes les dades que ens ofereixen aquests documents, i és que, atesa la dificultat d'aconseguir una informació directa de tota la població en un moment donat, cada cop s'aprofita més per a demanar més dades. Això amplia les possibilitats de coneixement, és cert, però també —ai làs!— la feina de recollida de dades.

En aquest estudi, doncs, ens limitarem a veure l'estructura de la població (nombre, edats, tipus de nucli) i la seva relació amb l'activitat (actius i no actius, i activitat de l'empresa on es treballa). Aquest conjunt de dades, amb les excepcions que veurem, és referit al període 1960-1986, amb alguna altra dada del 1989 i 1990, període que, com ja he dit, és potser el més dinàmic d'aquest segle a Altafulla. Les dades següents potser ens ajudaran a veure-ho.

La demografia altafullenca, al llarg del segle XX, ha estat molt poc dinàmica, i gairebé sempre descendent, en una tònica que no es corregeix fins aquesta darrera dècada. Fins al darrer terç del segle XIX, va superar gairebé sempre el miler d'habitants, però aviat féu una davallada important, tal com segueix:

1860 =	1.059	1945 =	692
1900 =	773	1950 =	642
1910 =	727	1955 =	627
1920 =	717	1960 =	745
1930 =	759	1965 =	1.001
1940 =	692	1970 =	929

Com podem veure, el redreçament s'apunta ja entre 1955 i 1965, però molt poc consolidat, ja que després d'un important augment de 250 habitants, hi ha un retrocés de 70, justament quan la comarca del Tarragonès creixia en 25.000 habitants, i la província de Tarragona ho feia en 32.000. De fet, d'entre els municipis del Tarragonès, Altafulla —juntament amb Creixell— és l'únic dels costaners que perd població, mentre que els augments de Roda de Berà i Torredembarra són espectaculars.

Examinem el procés de creixement sofert. Les taxes anuals acumulatives d'Altafulla i del Tarragonès són:

	Altafulla	Tarragonès
1961-1970	2'2	5
1971-1975	2'1	4'9
1976-1981	0'9	2'3
1982-1986	5'6	-0'1

Podem veure el desfasament en el creixement respecte la comarca. L'embranchida del quinquenni 1981-1986 és encara més significativa en correspondre a un decreixement a nivell comarcal. Podem concloure, doncs, que, en donar-se en un temps diferent, aquest creixement respon a causes diferents de les del conjunt de la comarca i del país. Hi ha una dinàmica pròpia, evidentment connectada amb la demografia general, però que respon a la història i característiques pròpies d'Altafulla, d'entre les quals és evident el fenomen metropolità que s'està desenvolupant al Camp de Tarragona. Del conjunt de municipis de Catalunya amb una dinàmica demogràfica relativa al període 81-86, considerant una taxa de creixement superior al 15% però amb augments de població de menys de 500 habitants (poblacions petites, doncs, amb increments forts) Altafulla ocupa el quart lloc, amb un increment de 342 persones que suposa un 31'5%.

El pes de la població sobre la comarca ha estat el següent:

	1960	1965	1970	1975	1981	1986
Altafulla	745	1.001	929	1.035	1.085	1.427
Tarragonès	65.485	82.688	106.092	137.041	152.492	149.547
%	1'13	1'21	0'87	0'75	0'71	0'95

Com podem veure, s'hi reflecteix aquesta pèrdua important fins al 1981, en què arriba al mínim, seguida d'un redreçament significatiu, causat tant per un increment de població pròpia com per una minva al total comarcal.

Aquesta escassa dinàmica continua pràcticament al llarg dels setanta, ja que la població al 1981 era de 1.085 habitants —un minso augment de 156 respecte el 1970. La dècada dels vuitanta, en canvi, ha suposat el boom demogràfic altafullenc (encara que amb uns anys de retard!). El 1986 tenia 1.427 habitants. El 1987 arriba als 1.472. El 1988, als 1.612, i el 1989, la rectificació del padró municipal dóna la xifra de 1.724 habitants, que coincideix exactament amb el màxim històric d'Altafulla, assolit al cens de Floridablanca, el 1787. Han hagut de passar dos segles perquè Altafulla recuperi la seva població. I les darreres dades del 1990, contingudes a la memòria de la revisió del Pla general, ens donen un total de 1.807 habitants.

Segons els censos de 1970 i 1981, i els padrons municipals de 1960, 1965, 1975 i 1986, més les dades de la memòria de la revisió del Pla general, podem fer els següents grups d'edat:

	1960	%	1965	%	1970	%	1975	%	1981	%	1986	%	1990	%
0 - 14 . . .	150	20'3	258	25'7	205	22'2	269	25'9	232	21'3	329	23'5	392	21
15 - 64 . . .	491	65'9	647	64'6	604	65'1	586	56'6	695	64	811	63'8	1.163	64
< 65 . . .	95	12'7	96	9'5	120	12'9	180	17'3	152	14	176	12'3	252	13
No consta . . .											6	0'5	11	0'7
Total . . .	745		1.001		929		1.035		1.085		1.427		1.807	

Aplicant la classificació del Reconeixement Territorial de Catalunya (segons les mitjanes dels grups d'edat de tot Catalunya) en resulta una població entre mitjana i madura. La proporció de joves no ha estat mai molt elevada, mentre que la població de més de 65 anys té una presència notable, especialment amb la punta del 1975, de gairebé un 18%.

El grup d'edat que més ha variat és el de majors de 75 anys, que passa de 15 a 55. El grup de 70-74, al 1970, era de 45 persones, per tant cal suposar o bé una pràctica aturada de la mortalitat dels majors de 75 anys —cosa impensable— o bé una immigració important de gent gran.

No és aquest l'únic fenomen observable entre les dades del 1960 i del 1986. Observem les dades quinquennals:

Edats	1960	%	1965	%	1970	%	1975	%	1981	%	1986	%
0 - 4 . . .	60	8'5	88	8'79	70	7'73	100	9'66	72	6'63	114	7'98
5 - 9 . . .	55	7'38	80	7'99	80	8'61	80	7'72	87	8'01	109	7'63
10 - 14 . . .	41	5'50	90	8'99	55	5'92	90	8'69	73	6'72	106	7'42
15 - 19 . . .	36	4'83	81	8'09	75	8'07	84	8'11	83	7'64	90	6'30
20 - 24 . . .	34	4'56	66	6'59	64	6'88	69	6'66	93	8'57	103	7'21
25 - 29 . . .	67	8'99	64	6'39	55	5'92	65	6'28	72	6'63	129	9'03
30 - 34 . . .	64	8'59	76	7'59	60	6'45	75	7'24	68	6'26	125	8'75
35 - 39 . . .	56	7'51	75	7'49	85	9'14	50	4'83	64	5'89	98	6'86
40 - 44 . . .	47	6'30	74	7'39	85	9'14	60	5'79	56	5'16	80	5'60
45 - 49 . . .	36	4'83	55	5'49	30	3'22	70	6'76	79	7'28	63	4'41
50 - 54 . . .	49	6'57	43	4'29	45	4'84	65	6'28	69	6'35	85	5'95
55 - 59 . . .	54	7'24	63	6'29	25	2'69	30	2'89	57	5'25	71	4'97
60 - 64 . . .	47	6'30	50	4'99	70	7'53	20	1'93	54	4'97	67	4'69
65 - 69 . . .	45	6'04	40	3'99	60	6'45	80	7'72	36	3'31	63	4'41
70 - 74 . . .	23	3'08	30	2'99	45	4'84	45	4'34	52	4'79	38	2'66
+ 75 . . .	27	3'62	26	2'59	15	1'61	55	5'31	64	5'89	75	5'25
Total . . .	745		1.001		929		1.035		1.085		1.427	

Hi veiem, però, un canvi molt homogeni en tots els grups. No hi ha variacions brusques que ens facin suposar onades massives d'immigració (que es donen, sovint, amb motiu de grans obres) jove, d'un tipus més o menys homogeni. Si bé la immigració s'ha produït —i això és innegable, amb dades que veurem més endavant— ha estat molt repartida en tots els grups d'edat, en famílies senceres, potser. Com a aspectes més a destacar, anotem l'augment del pes relatiu dels majors de 75 anys, a partir del 1981. Això apart de ser conseqüència d'una millora de les condicions de vida— es pot explicar per la tria d'Altafulla com a lloc de retir, encara que seria un fenomen a estudiar més acuradament.

Per a veure amb més claredat el canvi en l'estructura de la població, examinem les piràmides dels anys 1960 i 1986.

La piràmide de 1960 és clarament regressiva, amb una població molt envellida, i amb dificultats de substitució de les generacions. S'hi observen molt bé els efectes de la guerra en el retrocés de naixements del període 1936-1940 —els que tenen de 20 a 24 anys.

En canvi, la piràmide de 1986, apart de ser molt més desenvolupada en tots els seus trams —producte d'una immigració important, molt familiar, i constant— ni tan sols marca el brusc descens de la fecunditat que ha estat general a tot Catalunya. Hi destaca molt la presència de gent gran, també immigrada —l'autòctona no arriba a tal nombre— la qual cosa palesa encara més aquell caràcter molt divers de la immigració de què hem fet esment.

Comparant les dades de 1981 i 1986 és on hi ha més canvis, ja que s'hi inicia l'espectacular creixement d'Altafulla. Observem com creixen tots els grups d'edat sense excepció, producte d'un saldo migratori positiu indubtable. Disposem de dades del creixement natural anual del període 1975-1987:

Any	Nascuts vius	Defuncions	Creixement vegetatiu
1975	24	11	13
1976	11	9	2
1977	17	6	11
1978	12	8	4
1979	10	8	4
1980	20	8	12
1981	24	15	9
1982	14	7	7
1983	21	15	6
1984	16	14	2
1985	16	19	-3
1986	20	13	7
1987	17	12	5
Total	222	145	77

El total de nascuts vius és de 222, i el de defuncions de 145. Això dóna un creixement vegetatiu, per al període de 1975-1987, de 77 persones. El creixement total, però, ha estat de 392. Per tant, hi ha hagut un saldo migratori net de 315 persones. I, a més, cal tenir en compte que en aquest període hi ha hagut baixes (a manca de dades completes, les parcials de 1984, 1985 i 1987 ens donen 265 altes i 47 baixes, un saldo migratori net de 218 persones). El moviment, doncs, en tots els sentits, ha estat considerable.

L'índex d'envelliment, que ens expressa la relació entre la població major de 65 anys i la de menys de 15 anys, ha seguit —juntament amb la de la comarca i la de Catalunya— l'evolució següent:

	Altafulla	Tarragonès	Catalunya
1970	58'53	33'0	38'5
1975	66'91	31'7	40'0
1981	65'51	32'2	44'5
1986	53'49	42'1	56'7

Com podem veure Altafulla inicia, del 81 ençà, un descens en l'índex d'envelliment, paral·lel a l'augment als altres àmbits. Mentre que el 1970 Altafulla és molt més vella que la comarca i Catalunya, diferència que s'accentua el 1975 i el 1981, aquesta tendència s'inverteix fortament i, tot i que la comarca resulta encara molt jove, l'envelliment d'Altafulla i Catalunya s'igualen, després de tenir una diferència de més de 25 punts.

L'índex de dependència absoluta, que ens avalua la relació entre els menors de 15 anys (dependència juvenil) i els majors de 65 anys (dependència senil) amb la població entre 15 i 64 anys, ha seguit —sempre en els mateixos àmbits— la següent evolució:

	Altafulla	Tarragonès	Catalunya
1970	53'80	59'8	55'1
1975	76'62	61'1	55'8
1981	55'25	63'5	56'3
1986	55'43	53'3	51'5

Observem l'alt índex de 1975, producte d'un gran augment d'efectius en el grup de majors de 65 anys, que coincideix amb la major presència percentual dels menors de 15 anys. La manca de moviments espectaculars en els diferents grups d'edats —llevat del 17'3% dels majors de 65 anys el 1975— fa que aquest índex sigui molt estable, més si el comparem amb les importants caigudes del 86 al Tarragonès i a Catalunya, causades per l'important descens del nombre de naixements i, per tant, del col·lectiu de menors de 15 anys.

La distribució de la població en nuclis familiars, per les dades de què disposem, és la següent:

	1960	%	1965	%	1970	%	1975	%
Matrimoni amb fills . . .	134	50	181	53'3	170	68	178	47
Matrimoni sense fills	50	18'6	53	15'6	40	16	69	18'5
Mare amb fills . . .	16	5'9	22	6'4	25	10	15	4
Pare amb fills . . .	5	1'8	7	2	—	—	—	—
Unipersonals . . .	54	20'1	67	19'7	15	6	110	29'5
Altres	9	3'3	6	1'7	—	—	—	—
Total nuclis	268		336		250		372	

El fenomen més destacat és l'augment dels nuclis unipersonals, el 1975, tendència cada cop més estesa. És lamentable que no disposem de dades més recents, ja que podríem veure si continua aquesta tendència. Cal tenir en compte les repercussions de la crisi econòmica, a partir del 1973, en què la dificultat de trobar feina retarda l'emancipació dels joves, així com l'augment dels costos de l'habitatge, aquesta segona meitat dels 80, que ha obrat en el mateix sentit. Si a Altafulla hagués continuat l'increment dels nuclis unipersonals, malgrat aquestes circumstàncies en contra, això ens donaria una idea de l'estatus econòmic i social d'aquests nous estadants, molt indicatiu a l'hora de conèixer la realitat social de la vila.

El segon gran aspecte a estudiar és el de les activitats econòmiques. Vegem, en primer lloc, la relació amb l'activitat:

Segons la seva situació laboral, tenim les dades següents:

	1960	1965	1970	1975	1981	1986	1989
Servei militar	—	—	5	5	7	4	4
Treballadors ocupats	330	394	399	367	320	494	620
Aturats*	—	—	—	5	57	62	75
TOTAL ACTIUS	330	394	404	377	384	560	699
Retirats i jubilats	33	84	90	134	150	162	164
Rendistes	—	2	—	—	4	—	—
Estudiants	154**	254**	229**	289**	190	303	413
Mestresses de casa	228	267	185	225	237	300	325
Altres	—	—	20	10	75**	102**	128**
TOTAL INACTIUS	415	607	524	658	656	867	1.030
No consta			1	—	45		
TOTAL	745	1.001	929	1.035	1.085	1.427	1.729

* Inclou també els qui cerquen la primera feina.

** Inclou els menors no estudiants.

El 1970, la població activa de la comarca era d'un 36'23%, i el 1975, d'un 38'19%. Aquestes dades, a Altafulla, són del 43% i del 36% respectivament. Ja al 1981 el pes dels actius ha baixat força. La major presència dels inactius ve donada de l'important augment dels jubilats i retirats, que

creixen en un 66% respecte el 1970. Això pot venir donat per la progressiva reducció en les edats de jubilació, per jubilacions anticipades a causa de la crisi econòmica, o, com ja hem vist, per l'establiment de gent gran.

L'indicador relatiu de l'activitat ens informa de la relació entre la població activa i la població compresa entre els 15 i els 64 anys. Ha seguit l'evolució següent:

1960	0'67
1965	0'60
1970	0'66
1975	0'64
1981	0'55
1986	0'61

Un resultat proper a 1 significaria una gran ocupació, mentre que, com més baix és el resultat, ens indica una més gran quantitat d'inactius, sigui al capítol d'estudiants —augment de l'escolaritat— o bé al de mestresses de casa, que oculta un important atur femení. Com veiem, en el cas d'Altafulla és molt irregular. S'hi reflecteixen les fluctuacions laborals, com ara el descens de la població activa el 1975 i el 1981, i la recuperació de 1986, amb l'entrada al mercat de treball de molts nascuts el període 1960-1975.

Les dades, però, amaguen altres realitats. Fixem-nos que, el 1970 i el 1975, anys —aquest darrer no tant, però encara— de plena ocupació, l'epígraf de «mestresses de casa» disminueix dràsticament, i torna a créixer molt a partir d'aleshores. És evident que aquí s'amaga una important bossa d'atur femení.

Per altra banda, l'evolució dels jubilats i pensionistes és creixent fins al 1986, en què s'inicia una inflexió de descens paral·lela a l'ascens de la població activa. Coincideix amb el període de màxim creixement demogràfic, i amb un creixement vegetatiu, com hem vist, molt moderat. La presència de la immigració torna a ser fonamental, una immigració en edat de treballar i que, sovint, treballa fora. N'és una mostra el fet que, al 1989, 491 persones anaven a treballar amb cotxe o amb moto, i 123 amb altres mitjans, és a dir, treballaven fora. Descomptant instal·lacions en indrets perifèrics d'Altafulla i explotacions agràries, encara queda un nombre important de gent que es desplaça per motius laborals a altres poblacions, bàsicament Torredembarra i Tarragona. Les característiques d'Altafulla, molt diferents del típic barri —ciutat dormitori, i amb més apartaments i habitatges unifamiliars que no pas els blocs tipus «obra sindical del hogar», fan

pensar en una immigració de classe mitjana o benestant —en aquest període dels 80— que reproduceix, a petita escala, el fenomen yuppie de fugir de la ciutat (encara que sigui una metròpoli tan d'estar per casa com és Tarragona— i establir-se en petits pobles al voltant, amb una millor qualitat de vida.

Per a conèixer més bé els àmbits on es mou la població activa, vegem les branques d'activitat de les empreses:

	1960	%	1965	%	1970	%	1975	%
Agricultors i ramaders	110	36	61	15'4	60	14'8	69	18'3
Mines i petroli	—	—	1	0'2	—	—	—	—
Alimentació, begudes i tabac	7	2'1	5	1'2	5	1'2	—	—
Tèxtil i cuiró	50	15'5	66	16'7	40	9'8	20	5'3
Fusta i suro	5	1'5	7	1'7	10	2'4	20	5'3
Paper i arts gràfiques	—	—	—	—	—	—	—	—
Química i plàstics	30	9	75	19'3	45	11'1	25	6'6
Manufactures minerals no metàl·liques	6	1'8	3	0'7	—	—	10	2'6
Indústria bàsica	—	—	—	—	5	1'2	5	1'3
Manufactures metàl·liques	2	0'6	3	0'7	10	2'4	15	3'9
Altres manufactures	8	2'4	—	—	10	2'4	—	—
Electricitat, gas i aigua	—	—	3	0'7	—	—	—	—
Construcció	35	10'6	93	23'6	80	19'7	94	24'9
Comerç majorista	—	—	—	—	—	—	—	—
Comerç minorista	17	5'1	14	3'5	40	9'8	25	6'6
Hosteleria	5	1'5	11	2'7	25	6'1	20	5'3
Transport	10	3	15	3'8	20	4'9	10	2'6
Finances i serveis a les empreses	—	—	1	0'2	15	3'7	10	2'6
Administració pública i defensa	8	2'4	3	0'7	5	1'2	15	3'9
Cultura	—	—	2	0'5	—	—	—	—
Reparacions i serveis domèstics	13	3'9	17	4'3	30	7'4	35	9'2
Sanitat i assistència	4	1'2	6	1'5	5	1'2	5	1'3
Altres i no especificat	10	2	8	2	—	—	—	—
TOTAL	330		394		405		377	

Fixem-nos en les diferències entre les dades del 1960 i les del 1965, període d'inici de l'activitat turística a Altafulla. L'agricultura, principal sector actiu, descendeix més d'un 50% el seu pes relatiu. El nombre absolut de pagesos, pescadors, i persones dedicades a la ramaderia (poquíssims pescadors, de presència gairebé simbòlica, i algun pastor) també va en descens fins al 1975. En aquesta data, segurament els inicis de la crisi poden fer que alguns possibles aturats joves quedin registrats com a pagesos d'explotacions familiars. Tot i així, l'augment és molt minso.

Paral·lelament, el sector de la construcció duplica el seu pes relatiu i gairebé triplica el nombre absolut de treballadors, assolint un nivell alt que ja no podrà (les oscil·lacions posteriors són molt poc significatives).

Els altres sectors bàsics són el tèxtil i el químic. Un i altre deuen el seu pes a una única empresa en cada cas. Plasticel per al sector químic, i la fàbrica de cintes per al tèxtil s'enduen la part del lleó de l'ocupació en aquests sectors. No obstant això, fou efímer, i el seu pes, el 1975, havia baixat considerablement.

Aquests quatre sectors dominen la vida econòmica dels altafullencs, però, en aquest període, en descens, ja que, si bé al 1960 i al 1965 representen el 70'9% i el 74'8% respectivament, al 1970 i al 1975 només representen —els dos anys— el 55%. En aquests quinze anys, els sectors productius on treballa la població altafullenca s'han diversificat molt, amb un factor clau com és el turisme. Aquest ha estat el motor de la construcció, i també el causant de l'augment dels sectors comercial, d'hosteleria, i de reparacions i serveis domèstics.

Segurament les dades de 1986 ens donarien una presència important de la construcció, i una major diversificació al camp dels serveis, degut a la nova població, que no ha vingut, però, atreta per una feina d'un sector concret —com podria haver estat la construcció anys abans— sinó amb la qüestió laboral ja resolta.

No obstant això, aquestes dades no ens indiquen fidelment l'economia local d'Altafulla, ja que responen a les branques d'activitat de les empreses on treballen, i ja hem vist que hi ha gent —en aquests períodes estudiats, però, no tant— que treballen fora del municipi.

Pel que fa a la condició econòmica dels actius, tenim les dades següents:

	1970	1975	1981
Empresaris que ocupen personal	20	35	20
Empresaris que no ocupen personal	85	65	90
Treballadors de cooperatives	—	—	1
Treballadors fixos	189	203	169
Treballadors eventuais	75	60	37
Treball remunerat	35	15*	8
Altres	—	—	33
TOTAL	404	377	383

*A partir d'aquest any, correspon a ajuda familiar.

Hi ha una important presència de l'estament empresarial, que in-
 ducix a pensar en establiments comercials molt diversificats. Pensem que,
 al 1975, J. Margalef només recull 3 empreses de més de 25 treballadors,
 amb una ocupació total de 117 persones. Això contrasta amb aquells 65
 empresaris que no ocupen personal (90 al 1981) que corresponen a co-
 merços i professionals. Aquesta presència empresarial —tenint en compte
 que no tots exerceixen a Altafulla— té una doble lectura. Per una banda,
 fa que l'economia altafullenca no estigui supeditada a una sola empresa.
 Això no vol dir, és clar, que no hi hagi un sector molt important, com és
 el turisme, però ja es tracta d'un sector empresarialment més diversificat i
 que dóna vida a tots uns altres sectors —construcció, comerç, hosteleria—
 que poden funcionar pel seu compte. I, per altra banda, una significativa
 presència d'empresaris residents a Altafulla ens confirma en el criteri que
 s'està produint un moviment de gent de classe mitja-alta que fuig de la
 ciutat, en una transformació d'Altafulla com a ciutat residencial.

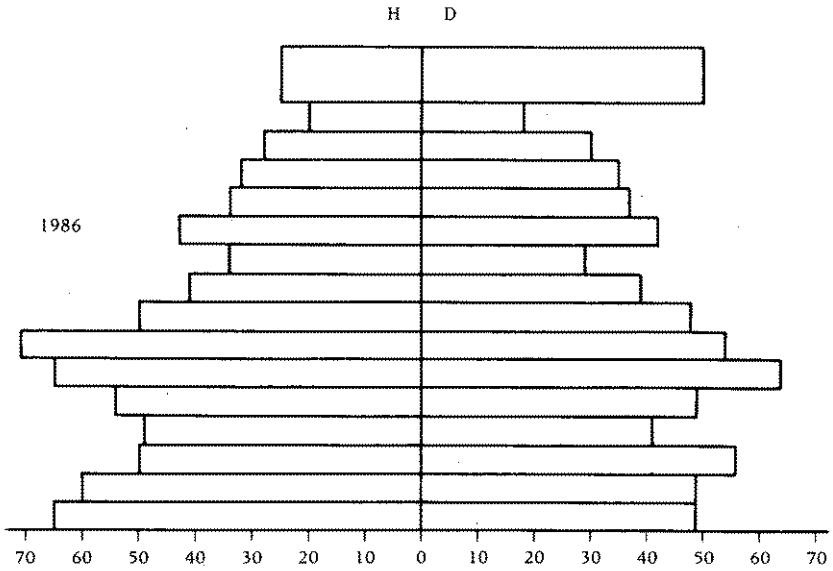
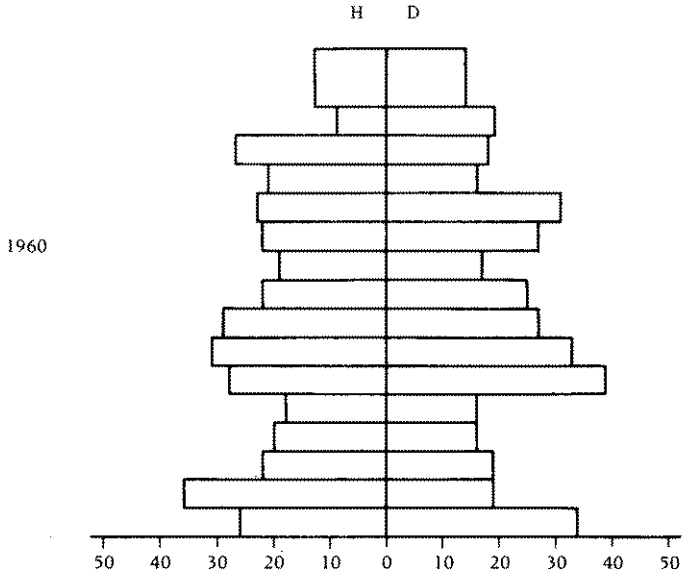
Observem en canvi la baixa del personal eventual, molt possible-
 ment causat per la baixa de la construcció aquells anys de crisi. Disposar de
 les dades del 1986 i, encara més, del 1988 ens podria fer veure si ha tornat
 a augmentar aquest personal, a causa del redreçament de la construcció.

CONCLUSIONS

El creixement a Altafulla ha estat molt més retardat que el general a Catalunya. Si bé va sentir els efectes de l'onada migratòria dels primers 60, després es va estancar. Ha estat la dècada dels vuitanta quan el creixement s'ha disparat, producte de la immigració, substancialment diferent, però, a la dels anys 60, en origen i en circumstàncies socials. Els nous altafullencs tenen una procedència més urbana, i de classes mitjanes. S'han desplaçat més per motius de qualitat de vida que en recerca d'un lloc de treball.

Paral·lelament, Altafulla ha acusat una transformació en les activitats de la seva població. Per una banda, la irrupció de dues indústries que ocupaven una bona part de la població, i, per altra, el fet turístic, que dóna feina a un bon nombre de persones en el camp de la construcció i dels serveis. Ambdós casos, en detriment de l'agricultura, que havia estat l'activitat principal. Aquesta situació canvia a partir del 1975, en què l'activitat de les dues indústries decau, i el binomi serveis-construcció, sota el comú denominador del turisme, passa a ser l'eix de les activitats de la població.

Robert Casadevall i Camps

Població agrupada per períodes quinquennals